

Soňa Müllerová

ŽIJEM RÝCHLO, ALE SPOKOJNE

Aj keď sa považuje za typicky mestského človeka, najlepšie si oddýchne v lese. Odkedy jej deti odrástli, jej život získal novú dynamiku.

Vaše deti sa už osamostatnili. Neriešite syndróm prázdneho hniezda?

Tak na to, chvalabohu, nemám vôbec čas. Môj život je stále dynamický, mám veľa práce a teším sa z toho. Pre televíziu pripravujem Dámsky klub a pre rozhlas reláciu Doktorky s pani Vierou Satinskou. Okrem toho v žilinskom mestskom divadle moderujem talk show so známymi a vzácnymi hercami. Mala som už ako hostí pani Vášaryovú, pani Turzonovovú, ďalší v poradí bude pán Kvietik a po ňom pán Huba. Keď som dostala túto ponuku, prijala som ju trošku s obavami, predsa len ide o celovečerné javiskové predstavenie, s ktorým som doteraz nemala skúsenosti, ale musím povedať, že to zatiaľ zvládame vynikajúco. Hostia sú charizmatickí, na javisku je vždy nejaká zaujímavá hudobná formácia a publikum sa bezprostredne zapája do nášho rozprávania. Čo vám budem hovoriť, predstavenia sú vypredané.... A ďalšou

Foto: domáci archív

podstatnou novinkou je u mňa pes. Je to veľmi temperamentná a dynamická sučka, potrebuje veľa pohybu, denne s ňou trávim vonku dve a cez víkend aj tri hodiny. Robí mi to dobre, mám veľa pobytu na čerstvom vzduchu.

Váš syn študuje v Bratislave, dcéra v Paríži. Ako vyzerá váš kontakt teraz, keď už s vami nebývajú?

Filip študuje právo, onedlho bude bakalár. Býva päť minút odo mňa, takže som s ním v kontakte prakticky stále. Cez víkend vždy príde na obed, porozprávame sa, niečo dobré mu nabalím. Keďže sme blízko, navzájom si veľmi pomáhamo. Ema si vybrala štúdium fashion marketingu

v Paríži, je v kontakte s tým, čo má rada. Zaoberá sa módnymi značkami a kreatívou marketingových koncepcií priamo v mekke módy, takže si ide za svojím cieľom. Keď sa nad tým zamyslím, som rada že mám takpovediac "upratané deti".

Emu je ešte veľmi mladá. Neznepokojuje vás, že žije ďaleko od domova?

Samozrejme, že mám prirodzený strach a obavy, najmä preto, lebo je odo mňa ďaleko, ale dôležitá je dôvera... Je už dospelá, čoskoro bude mať dvadsať. Keď som ja odchádzala od rodičov, mala som sedemnásť, Ema osemnásť, takže v tom nevidím podstatný rozdiel. Iste, žije vo veľkomeste plnom nástrah, ale tie sú dnes všade okolo nás. Snažím sa nemyslieť na to, čo všetko sa môže stať, dôverujem jej.

Cestujete za ňou do Paríža?

V minulosti som tam bola častejšie ako teraz, chodila som tam kvôli móde a francúzštine. Od októbra som bola som za ňou iba dvakrát. Som radšej, keď ona príde domov, aby bola s celou rodinou. Ja som francúzštinárka, a keďže s jazykom aktívne nerobím, tak som vždy rada, keď môžem za ňou vycestovať, ale kvôli práci to nie je možné tak často, ako by som chcela. Takže si francúzštinu doprajem aspoň na konverzáciách na francúzskom inštitúte.

A keď máte chvíľku pre seba?

Idem na nejakú kultúru, ale najlepšie si vždy oddýchnem v lese so psom. Viete, ja som pri svojej práci stále obklopená ľuďmi, takže na regeneráciu potrebujem skôr samotu. Aby ste v živote dosiahli rovnováhu, potrebujete vždy to čo robíte vyvažovať nejakým protikladom. Pre mňa je to fyzický pohyb. Na cvičisku pre psov som objavila úplne novú dimenziu, tam je zo mňa psovodka! Moja sučka potrebuje vzhľadom na to, že je krížená s bojovým plemenom, tvrdý výcvik. Cvičiteľ mi hovoril, že by sa ku mne možno hodil nejaký pokojnejší, menej náročný pes, ale to už teraz neprichádza do úvahy. Ja som si ju nevybrala, ale zdedila po synovi, takže cítim za ňu zodpovednosť. Snažím sa jej dávať veľa lásky a starostlivosti a ona mi to vracia.

Robievate si aj výlety s autom?

Chodievam za rodičmi do Nového mesta nad Váhom, ale inak šoférujem väčšinou len na kratšie vzdialenosti po Bratislave. Som typický mestský šofér, potrebujem praktické auto, s ktorým sa dobre parkuje. Hlavne, aby bolo spoľahlivé a aby malo parkovacie senzory. Občas bývam roztržitá a bez tejto kontroly by mi každú chvíľu hrozilo, že ťukem do niekoho vpredu alebo vzadu. Okrem toho potrebujem rádio, lebo rada počúvam v aute muziku. >>

» **Potrpite si na niečo špeciálne v interiéri auta?**

Potrším si na to, aby som v ňom mala poriadok, ale musím povedať, že sa mi to veľmi nedarí. Dôležitá je pre mňa klimatizácia, ale tá je dnes súčasťou bežnej štandardnej výbavy, takže nejde o nič špeciálne. Uvažujem o kúpe navigácie, lebo mám zlé orientačné schopnosti, inak nemám žiadne extra požiadavky. Nepotrebujem luxusnú výbavu v koži, naopak, oveľa príjemnejšie sú pre mňa látkové potahy. Farbu auta si vždy vyberám tak, aby na ňom nebolo hned' vidno, keď sa trochu zašpiní. Ide mi najmä o to, aby vozidlo spĺňalo svoju úžitkovú funkciu, nerobím si z neho fetiš. Nemám rada, keď ma veci zbytočne zaťažujú.

Ako dlho vlastne šoférujete?

Od roku 1985, keď som sa vydávala. Vtedy som po svojom mužovi Richardovi zdedila citrónovžltú "erku" škodovku. Neskôr som jazdila na Volge a potom som už mala len samé japonské značky, Suzuki, Mazdu a Hondu. Za celé tie roky som však nenajzdila veľa kilometrov, väčšinou som sa premiestňovala len po Bratislave. Len raz som bola autom v Chorvátsku, párkrát v Prahe a Brne. Častejšie chodím len do blízkej Viedne. Ako som už po-

vedala, som typický mestský šofér. Na mimodielničných úsekoch mimo mesta sa necítim vo svojej koži.

Pritom šoférovanie po Bratislave nie je vôbec jednoduché...

Ja to tak nevnímam, som na toto mesto zvyknutá, takže sa v ňom cítim bezpečne. Na medzimestských trasách musíte neraz predbiehať vo veľkej rýchlosti, a to nie je nič pre mňa. Možno aj preto, že som nikdy nemala zdatné auto so silným motorom, s ktorým by to išlo ľahko.

Ako reagujete na bezohľadných šoférov?

Stretnutia s nimi pokladám za výborný kurz asertivity. Skôr než ma niekto stihne vytočiť, tak si poviem

- tak to sa ti určite nedarí - a funguje to.

Nedávno ste testovali model Suzuki Swift. Ako sa vám na ňom jazdilo?

K tomuto autu mám špeciálnu citovú väzbu. Pred rokmi som mala červený Swift a prežila som s ním veľa pekných chvíľ. Teraz som jazdila na modrom Swiftu a bola to, rovnako ako kedysi, príjemná skúsenosť. Malé dyna-

**Som typický
mestský šofér**

Foto: Aduard Kudláč

mické auto sa perfektne hodí do mestskej premávky. Výborne plní funkciu ženského alebo študentského vozidla. Ak už máte v rodine jedno väčšie auto, tak spolu so Swiftom sa môžu navzájom dopĺňať.

Vraj momentálne uvažujete o kúpe nového auta. Čo by to malo byť?

Chcem si kúpiť štvorkolku SX4, lebo bývam na kopci. V zime býva zasnežený a potrebujem vozidlo, ktoré sa na ňom nebude šmykať. Model SX4 sa mi zdá najvhodnejší. Mne sa toto autíčko veľmi páči, neviem prečo, ale mám pocit, že je ako stvorené pre mňa. A ide aj o istú emóciu k japonským autám, s ktorými jazdím už roky.

Vráťme sa ešte na chvíľu k vašej práci. Spomínali ste vašu reláciu s Vierou Satinskou. Obidve máte už veľké deti a žijete momentálne bez partnera. Aký je váš vzájomný vzťah?

Priateľsko-pracovný. Vierka Satinská je vynikajúca psychiatricka, ja mám doktorát z filozofickej fakulty, a tak spoločne riešime témy a diagnózy všedných dní. Na rozdiel od Dámskeho magazínu, ktorý moderujem s Ivetou Malachovskou a ktorý má skôr praktický informačný charakter, rozhlasové Doktorky majú viac intelektuálno-filozofický rozmer, takže tieto dve polohy sa mi navzájom dobre dopĺňajú.

Vychádzate pri spracovaní psychologických tém z vlastnej skúsenosti?

Vychádzam z toho, že mám všeličo odžitú a nemusím ísť len po povrchu, takže nerobím žiadny bulvár. Aj vďaka tomu, že som si v živote odžila hektické obdobie, nepotrebujem nič dramatizovať, konštruovať. Možno sa to zdá niekomu fádne, ale ja nepotrebujem ísť extrémne nadol ani nahor, cítim sa lepšie, keď je všetko okolo mňa v poriadku a vyrovnané. Mám dve krásne deti, ešte stále zdravých rodičov, priateľov a prácu, ktorú už robím tridsaťdva rokov a napriek tomu ma stále baví a naplňuje. Cítim preto obrovskú vďačnosť, každý večer ďakujem za všetko čo mám. Prišla som na to, že to, čo človek potrebuje ku šťastiu, je veľmi relatívne. Vlastne som zistila, že toho až tak veľa nepotrebujem. ■

Foto: Ivona Orešková